

1867 г.

№ 187.

Водень.

Въ една дописка, написана на македонски говоръ и печатана въ брой 26, 1867 г. на цариградския в. Македонія, воденчани между друго казватъ:

„Бугаритѣ на Македоніѣхъ сакатъ езикотъ си во църквите, сакатъ схолина (т. е. школи, училища) и за да поддържатъ тыя сакаятъ еднородецъ Бугаринъ владика, защо дори до овой сахатъ не салде гръцки владицы имаж туку и фанатицы и терачи (т. е. гонители) на езикотъ както Г-нъ Никодимъ, той що повике отъ два милиони гроша во малко казандиса отъ Бугаритѣ и за дарба имъ остави молепцуваніето на уніятството, а да сж тресаятъ още кутрытѣ попови да употрѣбать баремъ по проститѣ на литургіѣхъ Бугарскы, и що велѣж? нито едно „Господи помилуй“ треска го фашаше Г-на Никодима кога го слушаше“.

1867 г.

№ 188.

Рѣсенъ.

Въ цариградския в. Македонія, който излизаше на български и отчасти на гръцки езикъ, въ брой 30 отъ 1867 г., виждаме една дописка, пратена отъ нѣкой рѣсенчанинъ, който билъ училъ гръцка книга, та пише на матерния си езикъ съ гръцки букви. Отъ тая дописка изваждамъ нѣколко реда, които по-долу прѣдавамъ и съ съответни български букви:

Ресен 1867 Ιουν. 14.

Γοσπόδινε ρεδάκτορε νά θέσινι Μακεδόνια.

Δὸ σέγα νίκοιζ ὅτ νάσιот γράт νὲ σὰ ιὲ πίσαλο κορεσπονδέντζια σεγὰ ζα πάρβο ζαφάσταμε ζὰ δὰ ιάβημε ἡ ὅτ νάσιот μαλхи γράт ζὰ да бѣ ιζεστήμε μάλκου νέστα κοητό σὰ σλοῦτζιλε σέγα ζὰ μάλου θρέμε. Νάσιот γράт ιὲ σοσέμ ὅт Πούλγαρι νασелὲν τάκα ἡ ὀκόλνηте σέλα νὸ σάμο σὸ ἦμε Πουγári ἂ νε σο δελόμ νὸ σέγα ἡ τούκα σὰ σοπούδημε ἡ ζάφασταμε ζὰ δὰ πάраμε татκόφниот ιάζиx ἡ ζὰ τζоудегне ιὲ ὅти ἡσθεδνoс σέ ζαπαλια νὰ σήтзкηте сартзата ζὰ δὰ σῃ σάκαат матέρниот ιάзиx νὸ νέ мόзит да сὰ ἡсполнѣт ζαλανieto бὸ γράдоτ νη κατὸ ἦμαме νáι парбо препѣтотѣieto ὅт владіката Μελέτια, φтѣро ἡ ὅт νέκολκoυ νέγοби πριберзѣнтзi ἡлῃ νεγѣбе лiзi:панηтзкофтзi... νὰ κοητό ζὰ σέγα